

Поља

РАДОМИР РАЈКОВИЋ ОДУШЕВЦИ, 2. АВГУСТ 1991.

Написао сам, штада:
"Оставиши иза себе забринуће мудраце;
њих је у међувремену више од хаоса."
Прецирани, ситихови су ме молили
да им се вратим, да их узмем.
А шта аса њима?
Како да се помиримо
када се нисмо ни посвађали?!
И шуџа и ојомена су у мом рукопису.
Одушевци, 27. јун 1993.

ЈЕДНО ПУТОВАЊЕ У НОЋ

Једно путовање у ноћ
џаси вајру коју њалим
да бих се одбранио од њејела.

Једно једино путовање
у једну једину ноћ
никако да се заврши,
никако своју зору да дочека.

Једно проклећо путовање
омађјало је сенке
којима сам остиао веран,
које ме узалуд њраше.

Одушевци, 16. март 1994.

КАО ОПРАВДАЊЕ

Као оправдање
за учињене њојусише
нисам знао шта да кажем.

Свака би реч,
у сираху од одмазде,
дрхтајала њред Истишивачима.

Малочас су ме
њодмукло њодсећали
да ништа не њрећушим.

Долазак Вође
само је њојачао нагон
за умирањем.

У ојачој њиштини
дођоворили су се
о њресуди!

Београд, 16. октобар 1995.

УСТАЈЕМ

Устајем.
Први њокрећии њела
млитаво ме ојомињу
да је данашњи дан
зајочео без изненађења.

Да ли сам у овој соби
био у свом оделу,
или сам себе забунуо довео
до саблажњивоџ јушра?

За одсушине нисам њу,
за њрисушине њражим њоводе.
Вошћаним масћилом њрљам харћију
која ми се несечично њодаје!

Београд, 22. јануар 1996.

ЖАРКО ПАНТОШ СВОЈЕРУЧНО

низ рачвасић језик
џраџао сам

раскрићу ни џраџа

мислио
како би слајко њишкио
низ улицу
у њоноћ заборављен

низ рачвасић језик
клизио сам

ојеић мислио

ко ли је само
џусићо калљу
у власићии њород
својеручно

САН

да ли сам уснио
или њак њлесао
на џусићој улици

џуцао
џразан
ормар

он
да ми се
џороди

РУЖА

неко ме је
звао

окренух се

ружа

јесен
је оџолила

њену
душу

СПОЗНАЈА

спознао сам
чишјајући очи
сиччаву дискретносић
смрћии

ОПЕТ ГЛАДУЈЕМ

ојеић џладујем

низ живоић два корака
до смрћии

као двије руке изникле
из њијела

кажу ми

укради

џокушао сам

дјеишњсћиво

ЈАСНА МИЛИЋЕВ КРОФНИЦИ

На уџлу улице радња
мрћивачких сандука
унајређена
у рестиоран укусных крофница

Миришем једну овећу мислим
цепа се џруло дрво
- Личим
вичем
Још увек личим на њу

МЕТАМОРФОЗЕ

Имам 26 џодина
365 мейафора
и 24 џрича за децу
свакоџа дана смишљам

Из часа у час
нови џрозори
џрансценденције
језичке мейармофозе
мимикрије џуље
дубље

Две сџазе су ми
живоићу дали
ни једне се не одричем

ОПШТА МЕСТА

Лондон више
не џостиоји

Ни далеки Филићини

више

ни холокаусић
мук мирише

Зар не схваћаш:
у Рају смо?

Човек њева њосле рајџа
рече Гауран: Никад више

О СЕБИ / ТЕБИ

Слика Дорија Греја
иџрала се са мнош
без сна, без кулиса
без џраџа без џраџа
с ликом бесџраџа

Убио ме је
брајџ на сџавању
јаукнувши џри одвајању;
Милине од свеићлосић
и џимине џудске џошасић

Шџо у души носич
оџледало ће рећи
џде џочешџах косу
џре но шџо џу лећи